

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 57. Benedicti XIII. Papæ gesta in Pontificatu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

deserendo contra Josephum Ciantem Sæc. XVIII.
Marsorum Episcopum IV. Synodum A.C. 730.
Diæcesanam Syponentinam. Tomis II.
V. Synodum Provinciale Syponentinam
Anni 1567. a Card. Gallio habitam
VI. Epistolam pacificam ad populum
& Clerum Beneventanum VII. Sermones
Marianos VIII. Synodicon Diæcesanum
Beneventanæ Ecclesiæ continens 33. Synodos ante Pontificatum
Romanum celebratas. IX. Lettiones
in Exodum Vol. II. X. Conciones Qua-
dragesimales. XI. Synodicon Provin-
ciale Beneventanum notis illustratum.
XII. Synodum Provinciale Beneven-
tanam XIII. sexaginta sermones de
purgatione animarum corpore soluta-
rum XIV. Concilium Provinciale Ro-
manum.

§. LVII.

*Benedicti XIII. P. gesta in Pon-
tificatu.*

Benedictus erat Pontifex, in cuius
laudibus adornandis Scriptores con-
sentient omnes, & nullus, ne ipsa qui-
dem invidia, quid in eo carperet, huc-
usque invenit. Pontificatum iniit,
gessit atque absolvit, laude tam incor-
rupta, ut cum sanctissimis, ac celeber-
rimis quibusque Prædecessorum in com-
para-

Sæc. XVIII. parationem venerit, plurimisque
 A. C. 1730, ritorum copia præcelluerit. Enitu
 omnium plane virtutum præstantia,
 præsertim humilitate, qua sui generis
 dignitatisque velut oblitus ad vilissima
 quæque obsequia, si Deo grata, &
 proximo utilia agnovit, sese demitte
 ret; unde accidit, ut mendicis fre
 quentissime pedes lavaret, eis iplot
 ad mensam inserviret, & ægrotis letos
 in Nosocomiis componeret, eorumque
 tam spirituali quam corporali necessitatibus
 providus, humilisque Pater prospice
 ret. Erat etiam speciale in Benedic
 tione memoratu humilitatis spe
 cimen, quod, dum in Basilica Vaticana
 Sacrum solemne peregit, nunquam
 relictæ Ara, thronum suum consenderet,
 ibidem Sacram Synaxim sumptuosa
 Tanta in eo erat erga Numen Euchari
 sticum religio, ut consuetudini a do
 ctissimis juxta ac sanctissimis Prædece
 soribus suis observatae potius deroga
 dum, quam in externa etiam animi
 demissione deficiendum censeret: Enim
 vero perantiquus Romæ mos vigebat
 ut Pontifex, si solemni ritu in hac Ba
 silica Sacris operaretur, Sacrificium
 peracturus ad Hostiæ oblationem a
 throno suo descendat, & ad Aram us
 que ad Agnus Dei &c. consistat, tun
 vero solium repeatat, & sedendo prece

S. Cone

S. Communioni præmittat, & Sacram Sæc. XVIII.
Hostiam, quæ cum ex Altari defer- A.C. 1730.
tur, flexis genibus recipiat, in duas
partes dividat, earumque unam ipfus
absumat, & alteram Cardinali Diacono
absumendam tradat; parique ritu au-
rea fistula sacratissimum sanguinem hau-
riat, & calicem Diacono, qui reliquas
sacri Sanguinis gustas absorbet, ad
Aram deferendum restituit. Hic ritus
suo fors mysterio haud caret, neccamen
a quorundam cavillatione immunis
est, & quamdam ostentationis speciem
redolere videtur, eo minus in Augu-
stissimo hoc Sacramento adhibendus,
in quo in conspectu Dei, qui pro om-
nium salute in Sacrificium offertur,
quilibet etiam summæ dignitatis homo
merum nihilum est: id saltem de se
existimasse videtur Benedictus, qui
salva hujus ritus integritate, Deum
profundissima, qua posset, humilitate
adorare voluit.

Par ei erat reverentia & liberalitas
in Res sacras, Deique cultum; plures
enim præsertim Ecclesias aut e funda-
mentis erexit, aut magnifice exornavit,
aut liberalissime dotavit; alia vero
quamplurima sacræ hujus munificentiae
specimina jam antea retulimus. Super-
est, ut de ceteris hujus Papæ gestis
memoremus ea, quæ immotum ejus
Hist. Eccles. Trm. LXXIII. R. Ihu-

Sæc. XVIII.
A. C. 1730.

studium in restauranda Ecclesiæ disci-
plina manifestant: nam præter salu-
berrimas leges, quas in Synodo Ro-
mana, usque Constitutionibus fre-
quentissimas fancivit, insuper habitis
ad populum sermonibus ferine quo-
dianis, explicatisque doctrinæ rudi-
mentis, & vel maxime proprio san-
moniæ exemplo formam se gregis de-
monstravit ex animo, Cleri præsertim
Romani & Beneventani, in quo rite
efformando totus erat. Vigebant præ-
terea in Benedicto virtutes præsertim
duæ Principum propriæ, Justitia & cle-
mentia: Communis erat omnium Pe-
ter, qui nihil unquam vel privato af-
fectui, vel opibus, aut gratiæ, totum
vero meritis tribuit, ad æquam bilan-
cem pauperum juxta ac divitum cau-
fas exigere solitus: Illud autem singu-
lare, quod a Nepotum amore adeo de-
lienus esset, ut quamvis horum qua-
plurimos haberet, nulos habuisse cre-
deretur. Erat equidem in omnes mu-
nificus, & erga oppressos, miserosque
humanus, Clericorum tamen & Sacer-
dotum delicta severè insectabatur, &
facinorosos ablato immunitatis Eccle-
siasticæ abusu justa coercedbat animad-
versione, quam tamen clementia tam
mirifice temperabat, ut publico om-
nium judicio personæ amicus, & so-

ius criminis hostis diceretur, eoqué Sæc. XVIII.
nomine timorem pariter & amorem A. C. 1730.
populi in se converteret. Nec ullo in loco Reipublicæ necessitatibus defuit, semperque intentum habuit animum, ut prudenti ditionis Ecclesiasticæ administrationi adlaboraret; eo fine annonæ pretium laxavit, & carnis vectigal, quo antea populus gravabatur, suppressit, & pro annona Urbana, & Re agraria bene gerenda saluberrimam edidit Constitutionem.

Porro tam singulari eminuit modestia cultus domestici, vitæque temperantia, ut carnes esculentas, dapesque opimas quandoque oblatas constantissime recusaret, & crebris jejuniis macilentum, pallidumque corpus macerans, frugali admodum mensa uteretur; & si juseculum obsoniis mixtum sumeret, id furtim & eo non advertente, ab aliis apponi deberet, ut corpus viribus exhaustum parumper reficeretur: Tam alienus erat ab omni luxu, ut in vietu vel famulatu intemperantiam & profusionem, aut subdititiæ comæ usum etiam in Cardinalibus ferio reprehenderet: cetera erat natura placidissimus, pacificus, morum comitate insignis, & ad obsequia quibuscunque præstanda promptissimus, adeo, ut non raro eidem in crimen verteretur,

R 2

tur,

Sec. XVIII. tur, quod aliorum jura vel leviter vio-
 A. C. 1730 lare veritus, Cæsaris aliorumque Prin-
 cipum postulata votaque sæpe non sine
 propriæ auctoritatis dispendio adim-
 plere certarit. Denique ad extremam
 usque vitæ suæ horam nunquam a la-
 boribus sibi temperavit, nihilque de
 pristino christianarum virtutum exerci-
 tio remisit, sed senex, gracilis, ægro-
 tus, viribusque attritus, nec a Medicis
 suisque Familiaribus persuaderi potuit,
 ut saluti prospiceret suæ, aut a labore
 tantisper quiesceret, sæpe dicere soli-
 tus, omnino oportere, ut artem, quam
 quisque profitetur, usque ad obitum
 impigre perficeret, decere etiam, ut
 Sacerdos stans ad Altare mortem op-
 peteret. Tantarum virtutum splen-
 dum si levis quedam macula obfusca-
 bat, ea alia non erat, quam quæ na-
 tivæ animi sui indulgentiæ adscribenda
 est; cum enim nullius doli capax, &
 de suis quicquam mali suspicari, assue-
 tus non esset, nimis præclare de suis
 clientibus sentiebat, proin erga eos
 indulgentiorem, quam sæpe oportui-
 set, se se exhibebat: Nec id in Bene-
 dicto dissimulabat ejus Biographus,
 Marius Guarnacci, qui de eo hæc scri-
 psit: *Revera pius ille Pontifex inter Ca-*
nobii septa educatus, optimisque studiis im-
butus, ut erat ad Episcopales curas & ad
gerent

gerendum supremum Apostolatum aptissimus, Sæc. XVIII.
ita e contra ad Magistratus obeundos, ad A.C. 1730.
Rempublicam capessendam minus videbatur
idoneus. Tanta præterea pollebat morum
innocentia, ut nec abditas negotiorum diffi-
cultates valeret internoscere, nec Ministri-
rum, præsertim vero suorum familiarium
aslus præcavere. Et tamen constanti in-
genitæ justitiae studio ad optima quæque
agenda erudiebatur. Pontificium ærarium
minime imminutum fuit: Novo œre alieno
Camera Apostolica non laboravit &c. Hæc
ille, Cardinalis vero Quirinus in suis
Commentariis Part. II. p. 277. glorissimi
hujus Pontificis laudes hac epigraphæ
complectitur: *Ursinum nominare, virtu-
tem ipsam laudare est, Ursinum pingere,
virtutem ipsam delineare est.*

§. LVIII.

*Quidam Romani Præfules custodice
dati.*

Hoc Pontifice ad tumulum delato Sa-
crum Purpuratorum Collegium de
more negotiorum administrationem in
se susceperebat; ac præprimis Cardinalis
Corsinius functiones, quæ Fisci Romani
Curiæ Præsidi competunt obibat; ab-
sens enim tum erat Hannibal Cardina-
lis Albanius, quo tamen die vigesima
tertia Februarii Romam delato Cardi-
nales

R. 3